

02 **διεθνή****Εδώ είναι Βαλκάνια...**

► Συνελήφθη προχθές στο Βουκουρέστι ο «φιλορώσος» Καλίν Τζεορτζέσκου, που είχε έρθει πρώτος στις προεδρικές εκλογές – οι οποίες ακυρώθηκαν από τη ρουμανική «δικαιοσύνη» γι' αυτόν τον λόγο!

► Ενώ οι εκπρόσωποι της Ε.Ε. αλωνίζουν τα Βαλκάνια και υποδεικνύουν ανοικτά στους πολίτες ποιον να ψηφίσουν, ο Τζεορτζέσκου κατηγορείται ότι επωφελήθηκε από την... υποστήριξη ρωσικών τρολ στο TikTok.

► Πλέον τίθεται σε αμφισβήτηση η συμμετοχή του στην επανάληψη των προεδρικών εκλογών τον Μάιο. Ορθώς. Διότι αν συμμετάσχει, με τέτοια... διαφήμιση που του έχει κάνει το ευρωπαϊκό πολιτικό τόξο, μάλλον θα κερδίσει.

► Η θέση του Τζεορτζέσκου εκτός παιχνιδιού οφείλεται σε κεκτημένη ταχύτητα εκπορευόμενη από την Ε.Ε. Το πρόβλημα όμως είναι ότι η... άλλη σωστή πλευρά, η υπερατλαντική, έχει αλλάξει γραμμή. Άραγε επίκειται φρενάρισμα πανικού;

► Αν μέσα σε όλα αυτά κάποιος αφελής ψάχνει ακόμα τη δημοκρατία και τη λαϊκή κυριαρχία στην Ευρώπη, προφανώς ματαιοπονει.

► Σύμφωνα με τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης, το 40% του εργατικού δυναμικού της Αλβανίας έχει μεταναστεύσει. Όχι θα κάτσει να σκάσει με τον κάθε Ράμα και Μπερίσα.

► Η εισαγγελία ζήτησε από το (συνμοσπονδικό) Δικαστήριο της Βουονίας να επιβάλει ποινή δεκαετούς φυλάκισης στον Σερβοβόσνιο ηγέτη Ντόντικ για ασέβεια προς τις αποφάσεις του Γερμανού γκαουλάιτερ... συγγνώμη, Υπατου Εκπροσώπου.

► Τελικά του επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης ενός έτους και εξαιτίας στέρσης πολιτικών δικαιωμάτων. Να δούμε ποιος (και πώς) θα την εφαρμόσει! Πάντως οι Σερβοβόσνιοι κήρυξαν κατάσταση έκτακτης ανάγκης, ενώ ο Ντόντικ δήλωσε ότι είναι μαθημένος στα δύσκολα.

► Οι σερβικές αρχές εισέβαλαν σε ιδρύματα ύποπτα για χρηματοδότηση από τη USAID, που έχει «επενδύσει» στη Σερβία σχεδόν 1 δισεκατομμύριο δολάρια από το 2001. Τόσα λεφτά τζάμπα πήγαν, κρίμα.

► «Η Σερβία βαδίζει σε ευρωπαϊκό μονοπάτι. Ωστόσο, δεν θα ξεκάσει την παραδοσιακή φιλία της με τη Ρωσική Ομοσπονδία» εξήγησε ο Σέρβος υπουργός Εξωτερικών στον Λαβρόφ. Είπαμε, και με τον αστυφύλαξ και με τον χωροφύλαξ.

► «Δεν έπρεπε να υπερψηφίσουμε το ευρωπαϊκό ψήφισμα για την Ουκρανία στη ΓΣ. του ΟΗΕ» δήλωσε ο Σέρβος πρόεδρος, που δεν κοιμήθηκε από τα τηλεφωνήματα του αστυφύλαξ και του χωροφύλαξ.

► Σε αντίθεση με τη Σερβία, τα Σκόπια δεν υποστήριξαν στη ΓΣ. του ΟΗΕ το εν λόγω ψήφισμα, οπότε η σοσιαλδημοκρατική αντιπολίτευση κατηγορήσε τον πρωθυπουργό Μίτσκοτσκο για ερασιτεχνισμό. Αυτός απάντησε ότι η αντιπολίτευση τον ζηλεύει!

► Ο Τραμπ διέψευσε ότι οι ΗΠΑ αποχωρούν από τη βάση της Αλεξανδρούπολης. Τελικά οι μάγκες-ερμηνευτές του τραμπισμού μάλλον δεν έχουν καταλάβει τον ορίζοντα MAGA.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ**Για τις γερμανικές εκλογές**

Η πολιτική και ταξική ανθρωπολογία πίσω από το αποτέλεσμα

του Μάριου Μαθιού Ιωσηφίδη

Τα αποτελέσματα των ομοσπονδιακών εκλογών στη Γερμανία δεν έκρυβαν μεγάλες εκπλήξεις. Τα βασικά ήταν αναμενόμενα: καθίζηση των Σοσιαλδημοκρατών του Σολτς, πρωτιά των Χριστιανοδημοκρατών του Μερτς, δεύτερη θέση για την ακροδεξιά AfD, έξοδος από το γερμανικό κοινοβούλιο του φιλελεύθερου FDP (πρώτη φορά από ιδρύσεώς του). Τα λιγότερα αναμενόμενα ήταν:

α) Η σχετικά μικρή πτώση των Πράσινων (11,6% από 14,7%), παρόλο που ήταν οι στυλοβάτες της -αντιδημοφιλούς σε πολλούς- φιλοπόλεμης στάσης της γερμανικής κυβέρνησης στο Ουκρανικό.

β) Η δυναμική επιστροφή του κόμματος της Αριστεράς (Die Linke), που έλαβε 8,8% από 4,9%, αν και στις εκλογές των κρατιδίων πριν μερικούς μήνες σημείωνε κάθετη πτώση. Δυστυχώς, αν κανείς εξετάσει τη «νέα γραμμή» του (Ουκρανία, Παλαιστίνη κ.λπ.), δεν θα βρει πολλούς λόγους να πανηγυρίσει.

γ) Η μη είσοδος, έστω και για ελάχιστες ψήφους, του νέου κόμματος της Βάγκενκνεχτ στη γερμανική ομοσπονδιακή βουλή. Η ίδια απέδωσε το γεγονός αυτό σε παρατυπίες (ιδίως στην ψηφοφορία των αποδήμων), που είναι πιθανό να έχουν κάποια βάση.

Το σίγουρο είναι πως παρά το πολύ καλό ξεκίνημα στις εκλογές των κρατιδίων, η Βάγκενκνεχτ δεν κατάφερε να πείσει το μεγαλύτερο μέρος των Γερμανών που ήταν δυσαρεστημένοι με την κυβέρνηση συνασπισμού Σοσιαλδημοκρατών-Πράσινων-Φιλελεύθερων, διότι:

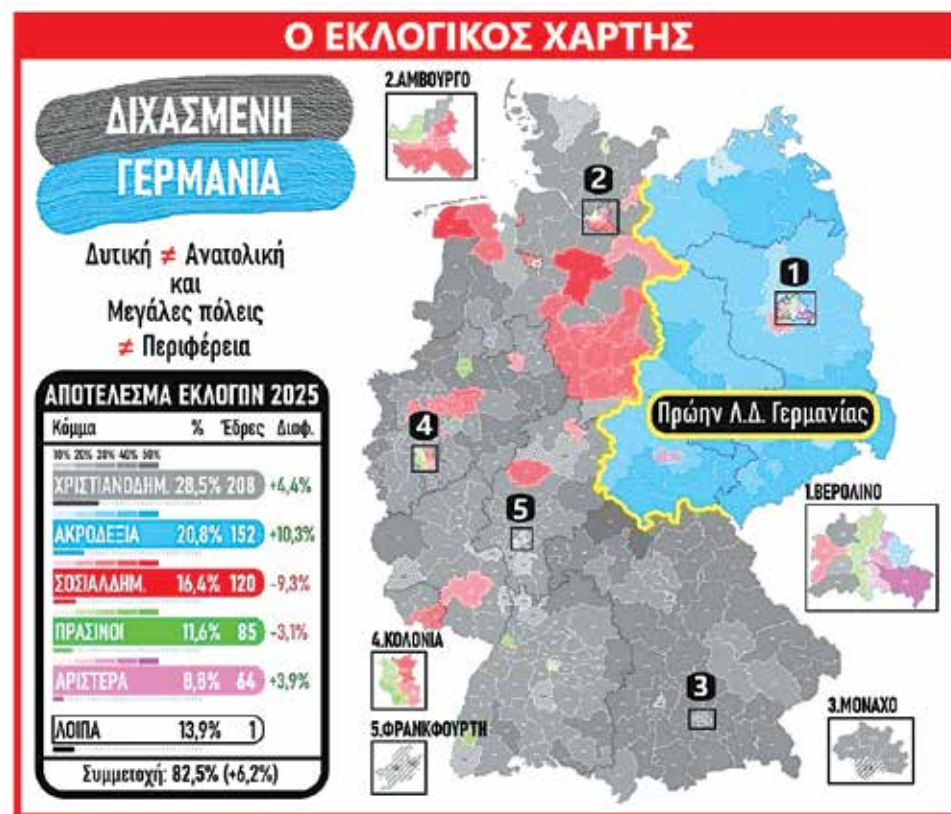
α) Αναλώθηκε επί μακρόν στις εσωκομματικές έριδες της Αριστεράς, καθυστερώντας τη δημιουργία νέου κόμματος.

β) Οι ορθές θέσεις δεν αρκούν, ούτε η χαρισματική προσωπικότητα. Χρειάζεται η δημιουργία κινήματος, ενώ η BSW (Συμμαχία Ζάρα Βάγκενκνεχτ) φαίνεται ως ένα προσωποπαγές κόμμα.

γ) Δέχτηκε ανελέητο πόλεμο από όλο το πολιτικό-μιντιακό φάσμα, κατηγορούμενη ότι είναι από λαϊκίστρια έως και φασίστρια! Αν και η BSW δεν μιλά για ρήξη με τον καπιταλισμό, είναι αναμφισβήτητο ένα κόμμα ανεπιθύμητο από το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό κατεστημένο της Γερμανίας...

Διαχρονική η υποβάθμιση της Ανατολικής Γερμανίας

Όμως το πιο ενδιαφέρον σε αυτές τις εκλογές δεν είναι οι περιπέτειες της BSW ή άλλων, αλλά κυρίως η πολιτική και ταξική ανθρωπογεωγραφία τους, που δείχνει ότι η Γερμανία είναι μια διχασμένη χώρα. Είναι ανατριχιαστική η αίσθηση που θα

νοιώσσει κάποιος συνειδητοποιώντας ότι σχεδόν σε ολόκληρο το έδαφος της πρώην Δ.Δ. Γερμανίας η ακροδεξιά AfD αναδείχθηκε πρώτη δύναμη [βλ. τον εκλογικό χάρτη]. Οι περιοχές αυτές πριν μερικά χρόνια αποτελούσαν κάστρα της Αριστεράς (αν και όχι με τόσο μεγάλα ποσοστά σαν αυτά που έλαβε η AfD). Έγιναν λοιπόν οι Ανατολικογερμανοί ξαφνικά ακροδεξιοί, όπως κάποιοι σκόπιμα τους προσάπτουν; Η αλήθεια είναι ότι, 35 χρόνια μετά την «επανάσταση», η Γερμανία παραμένει διαιρεμένη σε κοινωνικό και οικονομικό επίπεδο. Τα πρώην ανατολικογερμανικά ομοσπονδιακά κρατίδια είναι υποβαθμισμένα σε σχέση με τα δυτικά, και οι κάτοικοί τους αντιμετωπίζονται ακόμα ως πολίτες Β' κατηγορίας. Επίσης ένας μεγάλος αριθμός μεταναστών και προσφύγων τοποθετείται εσκεμμένα στις περιοχές αυτές, που έχουν δημογραφικό πρόβλημα από το 1989 και μετά, και όπου τα μεροκάματα κρατιούνται χαμηλότερα. Όλα αυτά δημιουργούν ένα εκρηκτικό μείγμα αίσθησης αδικίας και οργής, που παλιότερα εκφραζόταν με την υποστήριξη στο PDS (πρόγονο της Linke), αλλά τελευταία εκδηλώνεται με μεγαλύτερη στήριξη της ακροδεξιάς AfD.

Το διαζύγιο των φτωχότερων με το «προοδευτικό στρατόπεδο»

Η βασική αιτία είναι πως η Αριστερά, οι Πράσινοι και οι Σοσιαλδημοκράτες δεν κατάφεραν ή δεν θέλησαν να διεκδικήσουν για τους κατοίκους της Ανατολής ίσα δικαιώματα με αυτά των «συμπολιτών» τους στη Δύση, και τελικά οι πλατιές λα-

ϊκές μάζες τους γύρισαν την πλάτη. Έτσι φτάσαμε στο «παράδοξο» να στηρίζουν την αριστερά (όλων των αποχρώσεων) και τη σοσιαλδημοκρατία όχι τα εργατικά και φτωχότερα λαϊκά στρώματα, αλλά κυρίως τα μεσαία και άνω στρώματα. Το αντίθετο ακριβώς συμβαίνει με τη δεξιά και την ακροδεξιά, που μαζί συγκεντρώνουν το 56% της προτίμησης των κατώτερων οικονομικά και κοινωνικά στρωμάτων στο σύνολο της Γερμανίας [βλ. γράφημα]. Όσο και να φαίνεται παράδοξο το γεγονός αυτό, αν το δούμε με παλαιότερες οπτικές και δεδομένα, δεν είναι καθόλου. Η μετάλλαξη της αριστεράς, από καταφύγιο των εργατών και εργαζομένων σε προπύργιο κάθε λογής «δικαιωματισμού» (με ελάχιστη ως καθόλου σχέση με τα λαϊκά στρώματα), όπως και η προκλητική αλαζονεία απέναντι στους φτωχότερους, ήταν αναμενόμενο πως θα έστελνε τις λαϊκές μάζες στην αντίθετη κατεύθυνση. Άλλωστε το έργο αυτό δεν το βλέπουμε πρώτη φορά, ούτε μόνο στη Γερμανία. Και θα συνεχίσει να υφίσταται, μέχρι να εμφανιστούν δυνάμεις που θα δημιουργήσουν ένα κίνημα με την ενεργητική συμμετοχή των λαϊκών στρωμάτων, τα οποία αναζητούν λύσεις στα προβλήματα και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν.